Drugi cas

MATLAB - Matrix Laboratory

MATLAB je namenjen prvenstveno za rad sa nizovima i matricama

Vektori i Matrice u MATLAB-u – koriste se za cuvanje vrednosti istog tipa (svi podaci samo tipa double ili samo tipa int32 i slicno)

Definisanje vektora vrste

r = [1, 2, 3, 4] - definisanje vektora vrste sa cetiri elementa

r = [1 2 3 4] – definisanje vektora vrste sa cetiri elemenata

Operator dvotacke (:):

r = 1:4 - definisanje vektora vrste gde je prvi element 1, poslednji 4 i korak izmedju elemenata 1 ([1 2 3 4])

r = 1:2:7 – definisanje vektora vrste gde je prvi element 1, poslednji 7 i korak izmedju elemenata 2 ([1 3 5 7])

Drugi nacin definisanja vektora vrste:

r = linspace(1, 7, 4) – definisanje vektora vrste gde je prvi element 1, poslednji 7 i ima ukupno 4 elementa koja su medjusobno jednako udaljena ([1 3 5 7])

r = logspace(1, 4, 4) – definisanje vektora vrste gde su elementi logaritamski razmaknuti, prvi je 10\dagge1, poslednji 10\dagge4 i ima ukupno 4 elementa ([10, 100, 1000, 10000])

Konkatenacija vektora:

stari_vektor1 = [1 2 3 4]

stari_vektor2 = 5:10

novi_vektor = [stari_vektor1 stari_vektor2] – nastavljanje kolone stari_vektor2 na stari_vektor1 ([1 2 3 4 5 6 7 8 9 10])

Pristupanje elementima vektora:

U MATLAB-u indeksiranje pocinje od 1

Indeksiranje se vrsi koristeci zagrade ()

novi_vektor(3) – naredba koja vraca treci element vektora novi_vektor (u ovom slicaju 3) prvih_pet = novi_vektor(1:5) – vektor prvih_pet uzima prvih pet elementa vektora novi vektor

samo_neki = novi_vektor([1 7 3]) – vektor samo_neki uzima prvi, sedmi i treci element vektora novi_vektor

veci_od = novi_vektor(novi_vektor > 7) – vektor veci_od uzima samo one elemente vektora novi_vektor koji su veci od 7

Prosirivanje vektora:

Treba izbegavati dinamicko prosirivanje vektora i matrica

Dobre prakse podrazumevaju vrsenje prealokacije memorije

novi_vektor(11) = 13 – na poziciji 11 je dodat broj 13 vektoru novi_vektor ([1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 13])

novi_vektor(15) = -6 – na poziciji 15 je dodat broj -6 vektoru novi_vektor. Pozicije 12, 13 i 14 su po pravilu popunjene sa 0 ([1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 13 0 0 0 -6])

Brisanje vektora:

x = [5, 7, -9, 3]

x(3) = [] - izbrisan je element sa pozicije 3 vektora x([5, 7, 3])

Definisanje vektora kolone:

c = [1; 2; 3; 4] – definisanje vektora kolone sa cetiri elementa

c = 1:4' - definisanje vektora kolone sa cetiri elementa koristeci operator dvotacke i operator

transpozicije vektora (')
c = r' - pretvaranje vektora vrste u vektor kolone

Definisanje matrica:

mat = [5 6 7 8; 9 10 11 12] – definisanje matrice sa dve vrste i cetiri kolone mat = [5:8; 9:12] – definisanje identicne matrice prethodnoj kotisteci operator dvotacke inicijalna_matrica_nula = zeros(5, 3) – definisanje inicijalne matrice sa pet vrste i tri kolone gde su jedini elemeni nule inicijalna matrica jedinica = ones(5, 3) – definisanje inicijalne matrice sa pet vrste i tri

Pristupanje elementima matrice:

mat(1, 1) – pristupanje elementu prve vrste i prve kolone matrice mat mat(1:2, 2:4) – pristupanje elementima prve i druge vrste i druge, trece i cetvrte kolone matrice mat mat(2, :) - pristupanje svim elementima druge vrste matrice mat mat(:, 3) – pristupanje svim elementima trece kolone matrice mat

mat(:, 2:end) – pristupanje svim elementima od druge kolone do kraja matrice mat

Dimenzije matrice:

[nrows, ncols] = size(mat) – funkcija size vraca dva argumenta, broj vrsta i broj kolona matrice koja se ispituje

Po-elementne matematicke operacije kod matrica:

kolone gde su jedini elemeni jedinice

dvostuka_matrica = 2 * mat – svaki element matrice mat je dvostruko uvecan polovima_matrice = mat / 2 – svaki element matrice mat je dvostruko umanjen kvadriranje = mat .* mat – svaki element matrice mat je pomnozen sa samim sobom kvadriranje2 = mat .^ - svaki element matrice mat je kvadriran

Linearno indeksiranje:

Svakom elementu matrice se moze pristupiti koriscenjem samo jednog indeksa MATLAB u ovom slucaju ide po kolonama Ovaj nacin indeksiranja treba izbegavati